

[Smørum.]

sikker og god Pengeanbringelse. Princippet om kontant Udbetaling af Laanene, som var et godt Princip, der kunde være brugt til at opnaa større Indrømmelser fra Kreditorerne og dermed større Lettelser for de gældtyngede Landbrugere, var jo for os nøje knyttet til Dækningsforslagets Bestemmelse om Tvangslaan, der lagde Byrderne, hvor Bæreevnen var til Stede, og det var vel ogsaa derfor, Venstre forhindrede det i at blive gennemført. Det var Venstres Standpunkt, der sejrede i Fjor, og vi maa nu bygge videre paa det Grundlag, der er skabt, og se at faa det bedst mulige ud af det. Det er det, Regeringen og Udvalgsflertallet har gjort, og jeg skal uden yderligere Bemærkninger indstille Lovforslaget med Flertallets Ændringer til Vedtagelse, medens jeg maa anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Smørum fandt sig foranlediget til at beklage sig over, at de to Oppositionspartier ikke har villet medvirke til Forhandling i Udvalget. Det turde være at stille Sagerne paa Hovedet. Det er jo en Erfaring i denne Vinter, at Oppositionen kan for Resten have hvilken Mening, den vil, det synes ikke at være af Interesse overhovedet for Regeringspartierne og for Regeringen. Vi har ved Udvalgsforhandlingen deltaget paa bedste Maade og søgt at indføre forskellige Ændringer, der dog i nogen Maade kunde forbedre et utilfredsstillende Lovforslag. De er alle som een blevet afvist og afvist i en saadan Form, at Forhandling om dem var udelukket.

Lad mig nævne et Spørgsmaal som den ganske vilkaarlige Grænse for Rentetilskud ved 30 000 Kr., der jo ikke har nogen Forbindelse med de virkelige driftsmæssige Forhold. Ogsaa Fjernelse af denne vilkaarlige Grænse er afvist uden Forhandling, men det væsentligste er selvfølgelig det meget vigtige Ændringsforslag, vi har stillet om, at Staten tager Kurstabet ved de Obligationer, der udstedes.

Det ærede Medlem Hr. Smørum kom jo ind paa en længere Betragtning over, at det var Venstres Skyld, at vi var kommet i den Situation, vi kunde have faaet det anderledes. Ja, det vilde nu være nok saa korrekt at sige, at det er den stærkt faldende Kurs, der er Aarsagen til Situationen; og at Venstre skulde have haft Indflydelse paa, at Kurserne er faldet fra i Fjor til i Aar, turde vel nok være fjernt fra al Virkelighed. Den af Regeringen førte Diskontopolitik,

Kreditpolitikken og hele Valutapolitikken har ført med sig et stigende Renteniveau og en faldende Obligationskurs. Derved er hele den Forudsætning, der var til Stede i Fjor ved Lovens Gennemførelse, nemlig at man turde regne med, at der kunde blive en Kurs paa omkring 97 pCt., bortfaldet. Man er nu kommet langt ned, ned omkring de 90 med disse Obligationer, og derved faar de i Forvejen fattige Mennesker — det kan man roligt kalde hele den Gruppe af Landmænd, der skal have Saneringslaan — et Tab paa omkring en halv Snes Procent. For det er jo en Indbildning, at det er Kreditorerne, der kommer til at tage dette Tab, vi ved fra Praksis, at det gaar anderledes, det er Debitorerne, der kommer til at tage Tabet. Det er det Krav, vi møder overalt inden for Landbruget, fra alle Egne af Landet, hvor Loven har Betydning, og den har jo i Grunden Anvendelse over hele Landet om ikke i samme Udstrækning: Maa vi dog ikke faa disse Obligationer udbetalt med fuld Kurs, da man ellers ikke eller kun med store Vanskeligheder og ofte til stort Tab for Debitorerne faar gennemført Gælds-saneringen!

Det ærede Medlem Hr. Smørum talte endvidere om, at det kunde ikke gøres, fordi derved vilde der komme en ulige Behandling frem, en Forskel mellem dem, der har faaet Gældssaneringslaan, og dem, der skal have det. Jeg maa nu dertil bemærke, at denne Ulighed har jo været til Stede under hele Perioden, for Laantagerne begyndte med at tabe 3 pCt., og nu har de været oppe paa at tabe omtrent 10 pCt. Uligheden har været der hele Tiden ogsaa efter Regeringens Princip, og der er jo intet afgørende til Hinder for, at disse Kurser kan komme længere ned. Det er netop paa dette Grundlag, Uligheden bliver skabt.

Det ærede Medlem Hr. Smørum mente, at det var næsten forkasteligt eller i høj Grad betænkeligt, at man nu gik over fra Gældssaneringsobligationer til at udbetale Laanene kontant. Det ærede Medlem kan jo ikke være uvidende om, at den Betragtning, han der gør gældende, er af fuldkommen formel Art; der er ingen Realitet i den. Det er Statsobligationer lige saa godt efter den gamle Ordning som efter den af Venstre foreslaaede Ordning. Spørgsmaalet er ene det, om disse Kurstab, der nu er, skal bæres af de Landmænd, der søger Gældssaneringslaan, eller de skal bæres af Statskassen. Det er det, det hele drejer sig om, og det er det, der kommer i Betragtning i denne Sag. Naa, Regeringen har jo i Dag og tidligere ved den højtærede Minister totalt og pure